

ми по себе, силѣтъ да ны *оправдаѣтъ*, но тѣя съ необходимо послѣдствіе на вѣрѣтъ, а тази вѣра, както ся проевлява чрезъ дѣлата, соединява ны съ оправдающаго Искупителя.

Вѣрата, която ны побуждава къмъ доброто, е даръ Божій, съ който ся удостоихмы чрезъ І. Христа. Слѣдователно, какво-либо добро у насъ произходи отъ Божіѣтъ *благодать* въ І. Христѣ; безъ тѣзи *благодать* ный неможемъ да сторимъ нищо добро и полезно за нашето спасеніе.

Слѣдъ пьрвородното паденіе, понеже естеството ни клони по-вече къмъ зло то нежели къмъ доброто,